

Landet, der virkelig tænkte saaledes. Og jeg er ogsaa ganske sikker paa, at den overvejende Del af det danske Folk ønsker inderligt, at Krigen snarest muligt maa høre op. Krigen har nemlig paa mange forskellige Maader skabt usunde Forhold ogsaa her i Landet. Den har givet Lejlighed til en Spekulation, der spreder Fordærvelse i vide Kredse, til en Svindel og Udbytning, som vi ingen Sinde har set Mage til. Heldigvis, kan man sige, er Hovedparten af det danske Folk uberørt deraf, uden for saa vidt som de maa bære Dyrtidens Byrder. Men alligevel er det ikke heldigt, at en forholdsvis betydelig Del af det danske Folk er med i Svindelen, Spekulationen og Udbytningen, saaledes som Tilfældet er i Øjeblikket.

Det er naturligvis ikke nemt, vel slet ikke muligt, talmæssigt at opgøre, hvor stor en Procent af det danske Folk der har haft Fortjeneste under Krigen. De store Landejendomsbesiddere har utvivlsomt haft en betydelig forøget Gevinst, og Bondestanden har ogsaa i al Almindelighed tjent bedre under Krigen end før Krigen. Men Forholdet er dette, at jo længere man kommer ned, jo mindre Landejendommene er, des mindre er der tjent forholdsvis. De mindre Landbrugere mærker Dyrtiden føleligere, og jeg er tilbøjelig til at mene, at en betydelig Del af Husmandsstanden egentlig ingen Ekstrafortjeneste har haft under Krigen, i alt Fald har den været ringe. Det, tror jeg, er det virkelige Forhold. Men de store Landejendomsbesiddere, Bondestanden, de større Husmænd har haft en forøget Indtægt, og jo højere man kommer op, des større har Indtægten ogsaa forholdsvis været, og de allerstørste har haft en meget betydelig større Indtægt under Krigen end før. Ogsaa vor Fiskerbefolkning har under Krigen, navnlig i det sidste Aars Tid, haft forøgede Indtægter. Beklageligt er det, at der visse Steder i Landet er gaaet Svindel ogsaa i Fiskeriet. Det, der er passeret langs Vestkysten, specielt i Esbjerg, i de sidste Maaneder, har i høj Grad Karakteren af Svindel, og det er beklageligt, at noget saadant har kunnet finde Sted. Endelig har visse Industriselskaber og næsten alle de større Handelsvirksomheder, ikke mindst

Dampskibsselskaberne, tjent meget store Beløb under Krigen. Det er ogsaa muligt, at der er enkelte Arbejdere, Specialister i deres Fag, der har haft forøget Indtægt. Men det er givet, at naar man taler om, at Arbejderne har haft forøgede Indtægter under Krigen, bliver der alligevel kun Tale om Smaabeløb. En Del Arbejdere har vel nok under Krigen haft en Forøgelse af deres Indtægter, som saa nogenlunde svarer til, hvad Dyrtiden har bragt dem af forøgede Udgifter, men det er en forholdsvis lille Del af Arbejderne. Den øvrige Del af Arbejderne, det store Flertal af Befolkningen, har i Virkeligheden haft Byrder af Krigen. Derfor er der ogsaa i den langt overvejende Del af det danske Folk en levende Længsel efter, at Krigen maa blive afsluttet. Den uhyre Varefordyrelse, der har fundet Sted, virker mere og mere trykkende paa Hjemmene. Jo længere Krigen varer, des vanskeligere er det at klare Stillingen. Det er gaaet hidtil. Det danske Folk har med stort Taalmod fundet sig i den Opskrining af Varepriserne, der har fundet Sted. Men jeg vil sige, at det gaar ikke i Længden. Det gaar ikke fremdeles at lade Priserne stige og samtidig lade de Familier, som ikke kan skaffe sig Ekstra-indtægter i Anledning af Krigssituationen, nøjes med den eller i det væsentlige den Indtægt, de havde før Krigen. Og det er heller ikke nødvendigt. Det er ikke nødvendigt, fordi Landet er rigt, fordi der er en saa stor Rigdom og Velstand her i Landet, fordi der er Midler nok. Det er besynderligt, at Brødet vel aldrig har været dyrere i Danmark end i dette Øjeblik til Trods for, at vi i Aar har haft en større Høst, end vi har haft i de nærmest foregaaende Aar. Danmark har haft en stor Høst, og den er trods vanskeligt Vejr i alt væsentligt bjærget godt. Men den store Høst har ikke bevirket, at Fødemidler i nogen Form er blevet billigere her i Landet. Tværtimod, den nye Høst begynder snarere med højere Priser paa Brød, end vi havde, før den rige Høst bragtes i Hus.

Nu mere end nogen Sinde gælder det i Virkeligheden, at det skorter paa Fordelingen af Rigdommene her i Landet, og det er Rigsdagens Pligt at sørge for, at en